

ва отъ Елена и отъ околните махали, и прѣживѣвали тамъ до прѣминаването на опасността. Около високите каменни зидови стени имало изкопани дѣлбѣки окопи. Издигнатата крѣпостъ, свѣршена прѣзъ 1800 или 1801 г. нарекли кале.*)

Слѣдъ опожаряването на църквата „Св. Никола“, по ходатайството на Х. Иванъ Кисъовъ, тогавашния Русенски управител Смаил-аа, за извѣршване на богослужението, разрѣшилъ на еленчани да си построятъ единъ параклисъ, нареченъ „Успѣніе Прѣсвѣтая Богородица“. Този параклисъ не задоволилъ еленчани и тѣ

*) Подобно кале, спорѣдъ г. Юр. П. Георгиевъ, почти едноврѣменно и по сѫщите причини било издигнато надъ Трѣна-Гл, ГРАДЪ ЕЛЕНА. Стр. 5.